

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין- דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
היינו תנא קמא												ז
איכא בינייהו מצוה:												ז
מצוה	רבי יהושע בן קרחה סבר:								♣	■	!	◇
רשות	תנא קמא:								♣	■	!	◇
היינו דרבי שמעון בן מנסיא												◇
איכא בינייהו משתשמע דבריהן ואתה יודע להיכן הדין נוטה, אי אתה רשאי לומר להן צאו ובצעו.												◇
ופליגא דרבי תנחום בר חנילאי.												■
לא נאמר מקרא זה אלא כנגד מעשה העגל, שנאמר (שמות ל"ב) וירא אהרן ויבן מזבח לפניו חנילאי:	דאמר רבי תנחום בר חנילאי:											◇
מה ראה?												■
ראה חור שזבוח לפניו, אמר: אי לא שמענא להו - השתא עבדו לי כדעבדו בחור, ומיקיים בי (איכה ב') אם יהרג במקדש ה' כהן ונביא, ולא הואי להו תקנתא לעולם. מוטב דליעבדו לעגל, אפשר הואי להו תקנתא בתשובה.	רבי בנימין בר יפת אמר רבי אלעזר:											◇
והני תנאי, (משלי י"ז) פוטר מים ראשית מדון, מאי דרשי ביה?												◇
כדרב המנונא.												!
אין תחילת דינו של אדם נידון אלא על דברי תורה, שנאמר פוטר מים ראשית מדון.	דאמר רב המנונא:											◇
האי תיגרא דמיא לצינורא דבידקא דמיא, כיון דרווח - רווח.	רב הונא:											◇
דמי לגודא דגמלא, כיון דקם - קם.	אביי קשישא אמר:											◇
(שמע"י ושת"י שב"ע זמיר"ת הו"א סימן.)												◇
ההוא דהוה קאמר ואזיל: טוביה דשמע ואדיש, חלפיה בישתיה מאה.												○
קרא כתיב פוטר מים ראשית מדון - ריש מאה דיני.	שמואל לרב יהודה:											◇
ההוא דהוה קאמר ואזיל: אתרתי תלת גנבא לא מיקטל.												○
קרא כתיב (עמוס ב') כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו.	שמואל לרב יהודה:											◇
ההוא דהוה קאמר ואזיל: שב ברי - לשלמנא, וחדא לעביד ביש.												○
קרא כתיב (משלי כ"ד) כי שבע יפול צדיק וקם.	שמואל לרב יהודה:											◇
ההוא דהוה קאמר ואזיל: דאזיל מבי דינא שקל גלימא - ליזמר זמר, וליזיל באורחא.												○
קרא כתיב (שמות י"ח) וגם כל העם הזה על מקמו יבא בשלום.	שמואל לרב יהודה:											◇
ההוא דהוה קאמר ואזיל: היא ניימא, ודיקולא שפיל.												○
קרא כתיב (קהלת ו') בעצלתים ימך המקרה וגו'.	שמואל לרב יהודה:											◇
ההוא דהוה קאמר ואזיל: גברא דרחיצנא עליה אדייה לגוזייה וקם.												○
קרא כתיב (תהלים מ"א) גם איש שלומי אשר בטחתי בו וגו'.	שמואל לרב יהודה:											◇
ההוא דהוה קאמר ואזיל: כי רחימתין הוה עזיזא - אפותיא דספסירא שכיבן, השתא דלא עזיזא רחימתין - פוריא בר שיתין גרמידי לא סגי לן.												○

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

סנהדרין- דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
קראי כתיבי, מעיקרא כתיב (שמות כ"ה) ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת	רב הונא:										◇
ארון תשעה וכפורת טפח - הרי כאן עשרה	ותביא:										◇
וכתיב (מלכים א' ו') והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלושים אמה קומתו. ולבסוף כתיב (ישעיהו ס"ו) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי איהו בית אשר תבנו לי וגו'.											◇
מאי משמע דהאי לא תגורו לישנא דכנושי הוא?										^	◇
אמר קרא: (דברים כ"ה) ויין לא תשתה ולא תאגר.	רב נחמן:									!	◇
רב אחא בר יעקב אמר מהכא: (משלי י') תכין בקיץ לחמה אגרה בקציר מאכלה.										!	◇
מהכא: (משלי י') אגר בקיץ בן משכיל.	רב אחא בריה דרב איקא:									!	◇
(אמ"ת ממו"ן ירא"ה סימן.)											◇
כל דיין שדן דין אמת לאיתו משרה שכינה בישראל, שנאמר (תהלים פ"ב) אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט. וכל דיין שאינו דן דין אמת לאיתו - גורם לשכינה שתסתלק מישראל, שנאמר (תהלים י"ב) משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר ה' וגו'.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										◇
כל דיין שנוטל מזה ונותן לזה שלא כדין - הקדוש ברוך הוא נוטל ממנו נפשו שנאמר (משלי כ"ב) אל תגול דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער כי ה' יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										◇
לעולם יראה דיין עצמו כאילו חרב מנחת לו בין ירכותיו, וגיהנם פתוחה לו מתחתיו, שנאמר (שיר השירים ג') הנה מטתו שלשמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל כלם אחוזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות - מפחדה של גיהנם שדומה ללילה.	ואמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:										◇
מאי דכתיב (ירמיהו כ"א) בית דוד כה אמר ה' דינו לבקר משפט והצילו גוול מיד עושק, וכי בבקר דנין וכל היום אין דנין? אלא: אם ברור לך הדבר כבקר - אמרהו, ואם לאן - אל תאמרהו.	דרש רבי יאשיה ואיתימא רב נחמן בר רבי חייה בר אבא אמר רבי יונתן										◇
לאו - אל תאמרהו	רבי יושע בן לוי:										◇
עשרה שיושבין בדין - קולר תלוי בצואר כולן.											◇
פשיטא										?	◇
לא צריכא אלא לתלמיד היושב לפני רבו.										!	◇
רב הונא כי הוה אתי דינא לקמיה, מיכניף ומייתי עשרה רבנן מבי רב, אמר: כי היכי דלימטיין שיבא מכשורא.	[רב הונא]									o	◇
רב אשי, כי הוה אתי טריפתא לקמיה מכניף ומייתי להו לכולהו טבחי דמתא מחסיא, אמר: כי היכי דלימטיין שיבא מכשורא.	[רב אשי]									o	◇
מאי דכתיב (משלי כ"ט) מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יהרסנה, אם דיין דומה למלך, שאינו צריך לכלום - יעמיד ארץ, ואם דומה לכהן שמחזר בבית הגרנות - יהרסנה.	כי אתא רב דימי אמר, דרש רב נחמן בר כהן:										◇
דבי נשיאה אוקמו דינא דלא הוה גמיר										o	◇
אמר ליה ליהודה בר נחמני מתורגמניה דריש לקיש: קום עליה באמורא.										o	◇
קם, גחין עליה, ולא אמר ליה ולא מידי.										o	◇
פתח ואמר: (חבקוק ב') הוי אומר לעץ הקוצה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא תפיש זהב וכסף וכל רוח אין בקרביו.	[יהודה בר נחמני]										◇
ועתיד הקדוש ברוך הוא ליפרע ממעמידיו, שנאמר (חבקוק ב') הו' בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ.											◇
כל המעמיד דיין שאינו הגון - כאילו נוטע אשירה בישראל, שנאמר (דברים ט"ז) שפטים ושטרים תתן לך וסמך ליה (דברים ט"ז) לא תטע לך אשרה כל עץ.	ריש לקיש:										◇
ובמקום שיש תלמידי חכמים - כאילו נטעו אצל מזבח, שנאמר (דברים ט"ז) אצל מזבח ה' אלהיך.	רב אשי:										◇
כתיב (שמות כ') לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב, אלהי כסף ואלהי זהב הוא דלא עבדי, הא דעין שרי?											◇
אלוה הבא בשביל כסף, ואלוה הבא בשביל זהב.	רב אשי:									!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סנהדרין דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
רב כי הוה אתי לבי דינא אמר הכי: ברעות נפשיה לקטלא נפיק, וצבי ביתיה לית הוא עביד, וריקן לביתיה עייל, ולואי שתהא ביאה כיציאה.	[רב]											○
כי הוי חזי אמבוהא (דספרי) אבתריה אמר: (איוב כ') אם יעלה לשמים שיאו וגו', כגללו לנצח יאבד.	[רב]											○
כי הו מכתפי ליה בשבתא דריגלא אמר הכי: (משלי כ"ז) כי לא לעולם חסן ואם נזר לדור ודור.	מר זוטרא חסידא:											○
מנא הא מילתא דאמרו רבנו הוו מתונין בדין - דכתיב (שמות כ') לא תעלה במעלת, וסמיך ליה (שמות כ"א) ואלה המשפטים.	דרש בר קפרא:											♣
מניין לדיין שלא יפסע על ראשי עם קודש - שנאמר לא תעלה במעלת, וסמיך ליה ואלה המשפטים.	רבי אליעזר:											♣
אשר תשים? אשר תלמדם מיבעי ליה												♣
אלו כלי הדיינין.	רבי ירמיה ואיתימא רבי חייא בר אבא:											!
רב הונא, כי הוה נפק לדינא אמר הכי: אפיקו לי מאני חנותאי: מקל ורצועה, ושופרא וסנדלא	[רב הונא]											○
(דברים א') ואצוה את שפטיכם בעת ההיא - אמר רבי יוחנן: כנגד מקל ורצועה תהא זריו	[רבי יוחנן]											♣
(דברים א') שמע בין אחיכם ושפטתם - אמר רבי חנינא: אזהרה לבית דין שלא ישמע דברי בעל דין קודם שיבא בעל דין חבירו, ואזהרה לבעל דין שלא יטעים דבריו לדיין קודם שיבא בעל דין חבירו, קרי ביה נמי שמע בין אחיכם.	[רבי חנינא]											♣
מהכא: (שמות כ"ג) מלא תשא - לא תשיא.	רב כהנא:											♣
(דברים א') ושפטתם צדק, אמר ריש לקיש: צדק את הדין ואחר כך תתקו	[ריש לקיש]											♣
(דברים א') בין איש ובין אחיו אמר רב יהודה: אפילו בין בית לעלייה	[רב יהודה]											♣
ובין גרו - אמר רב יהודה: אפילו בין תנור לכירים.	[רב יהודה]											♣
(דברים א') לא תכירו פנים במשפט רבי יהודה אומר: לא תכירוהו.	[רב יהודה]											♣
לא תנכרוהו.	רבי אלעזר:											♣
אושפזכניה דרב אתא לקמיה לדינא												○
אמר לו: לאו אושפזכני את?	[רב]											○
אמר לו: אין.												○
אמר ליה: דינא אית לי.												○
אמר ליה: פסילנא לך לדינא.	[רב]											○